

ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ
ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος
καί τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνδίας (6΄ αἰών)

Ἦχος πλ. δ΄ Ἐωθινόν γ΄

Ἀπόστολος: Κολοσσαεῖς 3,4-11

«Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ...»

Εὐαγγέλιον: Λουκᾶ, 14,16-24

«Ἄνθρωπός τις ἐποίησε Δεῖπνον μέγα...»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ΄

Μάρκ. 16,9-20.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ἐπίλογος

τοῦ Κατά Μάρκον Εὐαγγελίου.

Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος κατακλείει τό Εὐ-
αγγελίό του μέ μιá συνοπτική ἀναφορά τῶν
ἐμφάνισεων τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου τήν πρώτη
μέρα τῆς ἐβδομάδος.

Πρῶτα ἐμφανίστηκε στή Μαρία τή
Μαγδαληνή. Αὐτή τό ἀνήγγειλε στους
πενθούντας Μαθητές Του, ἀλλά δέν τήν
πίστεψαν.

Ἡ δεύτερη ἐμφάνιση ἔγινε σέ δύο Μα-
θητές πού πήγαιναν «στήν ἐξοχή»,
«πορευομένοις εἰς ἀγρόν». Εἶναι ἡ
ἐμφάνιση πού περιγράφει ἐκτενέστερα ὁ
Λουκάς (24, 13-35) καί μνημονεύεται ὡς
ἐμφάνισις «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» στους περευο-
μένους πρός Ἐμμαούς, ἢ ὡς ἀναγνώριση
τοῦ Ἰησοῦ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου».

Ἡ τρίτη ἐμφάνιση ἔγινε τό ἴδιο βράδυ
τήν ὥρα πού οἱ «ἐνδεκα» (ἀναφέρονται
ἐνδεκα παρ' ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς)

ἀνέκειντο στό Δείπνο. Περιγράφεται κάπως έκτενέστερα καί ὑπονοεῖται ὅτι δειπνοῦσαν στό ἴδιο ἀνώγειω πού ἔγινε ὁ Μυστικός Δείπνος.

Σ'αὐτή τήν ἐμφάνιση ὁ Κύριος «ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν καί σκληροκαρδίαν τῶν Μαθητῶν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν).

Τότε τούς ἀπέστειλε στον Κόσμον ὅλον, νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά βαπτίζουν. Τού εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ ἴδιος θά τούς συνοδεύη στήν πορεία καί τό ἔργο τους καί θά φανερώνη τήν παρουσία Του μέ θαυμαστά σημεῖα τῆς δυνάμεώς Του. Τούς εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πίστη ἐκείνων πού θά ἀποδέχωνται τό Εὐαγγέλιο καί θά βαπτίζωνται, θά ἐπιμαρτυρῆται μέ θαυμαστά «σημεῖα».

(Βλ. ὑπομν. Τρεμπ. καί Καραβιδόπουλου στό Μάρκο.)

Τέλος ὁ Εὐαγγελιστής κλείνει τή μαρτυρία του γιά τό Χριστό μέ δύο πληροφορίες: α) ὅτι ὁ Κύριος ἀνελήφθη στούς οὐρανοῦς καί ἐκάθισε στά δεξιά τοῦ Πατρός καί β) ὅτι οἱ Μαθητές καί Ἀπόστολοι, μετά τή Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἐξεπλήρωσαν τλήν παραγγελία Του. Ἐξῆλθον στόν κόσμο καί ἐκήρυξαν τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ ὁ Κύριος τούς συνώδευε καί συνεργοῦσε ἐπαληθεύοντας τό κήρυγμά τους μέ τά

ἐπακολουθοῦντα σημεῖα!

Ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ κόσμῳ ἔργο Του τελειώνει μέ τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς, σαράντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση.

Δέκα μέρες ἀργότερα, τήν Πεντηκοστή, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου καί τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τά χαρισματικά Του ὄργανα, τοῦς Ἀποστόλους καί τοῦς διαδόχους των, τοῦς Ἐπισκόπους.

«Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ»: μέ τή μυστική καί ἀόρατη ἀλλά πραγματική καί συνεχῆ παρουσία καί συνεργία Του, ὁ Ἴδιος ἐπευλογεῖ καί ἐπικυρώνει τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων μέ τά σημεῖα πού τοῦς δίδει νά ἐργάζονται μέ τή δύναμη Του, τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτός «προσθέτει σωζομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ».

9 **Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς**

πρωῖ πρώτη Σαββάτου

ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ,

ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπτά δαιμόνια.

Ἄφου ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς,

τό πρωί τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς

ἐβδομάδος,

ἐμφανίστηκε πρῶτα

στή Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ,

ἀπό τήν ὁποῖαν εἶχε βγάλει ἐφτά δαιμόνια.

10 Ἐκεῖνη πορευθεῖσα
ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις,
πενθοῦσι καί κλαίουσι.

11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ
καί ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

Ἐκεῖνη πῆγε καί τό εἶπε στούς δικούς
Του, πού ἦταν λυπημένοι κι ἔκλαιγαν.
Αὐτοί ὅμως, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ζεῖ καί τόν εἶδε ἡ Μαρία, δέν τήν πί-
στεψαν.

12 Μετά δέ ταῦτα
δυσίν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν
ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,
πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς
οὐδέ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν.

Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μέ δια-
φορετική μορφή σέ δύο ἀπ' αὐτούς,
καθώς περπατοῦσαν καί πῆγαιναν ἔξω
στά χωράφια.

(Βλ. καί Λουκᾶ 24, 13- Τό βράδυ τῆς
ἰδίας ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ἕνδεκα εἶχαν
ἀνακλιθεῖ στό Δεῖπνο.)

Ἐκεῖνοι πῆγαν καί τά διηγήθηκαν
στούς ὑπολοίπους· ἀλλά οὔτε κι αὐτούς
τούς πίστεψαν.

14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς,
τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη,
καί ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν αὐτῶν

καί σκληροκαρδίαν,
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν

Τέλος, ἐμφανίστηκε ὁ Ἰησοῦς στοὺς
ἔνδεκα μαθητὲς καθὼς ἦταν πλαγια-
σμένοι γιὰ φαγητό καὶ ὠνείδισε τὴν
ἀπιστία καὶ τὴν ξεροκεφαλιά τους,
διότι δέν πίστεψαν σέ κείνους
πού τόν εἶδαν ἀναστημένο.

15 Καί εἶπεν αὐτοῖς:

- Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται,
ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

Μετά τούς εἶπε:

Πορευθεῖτε σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο
καί διακηρύξτε τό χαρμόσυνο μήνυμα
σ' ὅλη τὴν κτίση.

Ὅποιος πιστέψει καί βαπτιστεῖ θά
σωθεῖ· ὁποιος δέν πιστέψει θά
καταδικαστεῖ.

17 Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύσασιν

ταῦτα παρακολουθήσει:

ἐν τῷ ὀνοματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·
γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς·
ἄφεις ἀροῦσι·

18 κἄν θανάσιμον τι πίωσιν,

οὐ μή αὐτούς βλάψει·

ἐπί ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι

καί καλῶς ἔξουσιν.

Νά καί τά θαύματα πού θά κάνουν
 ὅποιοι πιστέψουν:
 Μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Μου
 θά διώχνουν δαιμόνια,
 θά μιλοῦν νέες γλῶσσες,
 θά πιάνουν φίδια
 κι ἄν πιοῦν κάτι θανάσιμο
 δέν θά τούς βλάψη.
 θά βάλουν τά χέρια τους πάνω σέ
 ἀρρώστους καί κεῖνοι θά γίνουν καλά.

Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Ἀναστάτου Κυρίου

19 Ὁ μέν οὖν Κύριος
 μετὰ τό λαλήσαι αὐτοῖς
 ἀνελήφθη εἰς τόν οὐρανόν
 καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἱστορική ἐπιβεβαίωση
 τῆς ἐμπειρίας τῶν Μαθητῶν

Ἐκεῖνοι δέ ἐξελθόντες
 ἐκήρυξαν πανταχοῦ,
 τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
 καί τόν λόγον βεβαιοῦντος
 διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.
 Ἀμήν.

Ἄφοῦ τούς εἶπε αὐτά ὁ Κύριος,
 ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καί κάθισε στά
 δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. (Λουκ. 24,50 στό ΣΤ' Ἐωθινό)
 Οἱ μαθητές τότε ἔφυγαν καί ἐκήρυξαν
 τό χριστιανικό μήνυμα παντοῦ·
 ἐνῶ ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους
 κι ἐπιβεβαίωνε τό λόγο τους

μέ τά θαύματα πού ἐπακολουθοῦσαν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Προεόρτιες τῶν Χριστουγέννων

Ἦχος α΄. Ὠδή α΄.

Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε!
Χριστός ἐξ οὐρανῶν! Ἀπαντήσατε!
Χριστός ἐπί γῆς! Ὑψώθητε!
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ
καί ἐν εὐφροσύνῃ
ἀνυμνήσατε, Λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδή γ΄.

Τῷ πρό τῶν αἰώνων
ἐκ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Ἰῷ
καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου
σαρκωθέντι ἀσπόρως
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν,
ὁ ἀνυψώσας τό κέρας ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδή δ΄.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί
καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος
ἤλθες σαρκωθεῖς ἐξ ἀπειράνδρου
ὁ ἄυλος καί Θεός.
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὠδή ε΄.

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ Οἰκτιρισμῶν,

τῆς μεγάλης Βουλῆς Σου τόν ἄγγελον
 Εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν.
 Ὅθεν θεογνωσίας
 πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες,
 ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες,
 δοξολογοῦμεν Σε, Φιλάνθρωπε.

Ὡδή στ΄.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν
 ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο.
 Τῇ Παρθένῳ δέ
 ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβῶν
 διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον.
 ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως
 τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ὡδή ζ΄.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες,
 δυσσεβοῦς προστάγματος
 καταφρονήσαντες,
 πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν,
 ἀλλ’ ἐν μέσῳ τῆς φλογός
 ἐστῶτες ἔψαλλον·
 Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καὶ προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὡδή η΄.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ ὀροσοβόλος
 ἐξεικόνισε κάμινος τύπον.
 Οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους,
 ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος

Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν.
 Διό ἀνυμνοῦντες ἀναμείψωμεν·
 εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τιμιωτέρα.

Ὡδή θ'.

Μυστήριον ξένον ὄρω καὶ παράδοξον.
 Οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον
 χειρουβικόν τὴν Παρθένον,
 τὴν φάτνην χωρίον,
 ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
 Χριστός ὁ Θεός,
 Ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον γ' ἑωθινόν
Οτι Χριστός ἐγήγερται
 μή τις διαπιστεῖτω·
 ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ,
 ἔπειτα καθωράθη
 τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιοῦσι·
 μύσταις δέ πάλιν ὤφθη
 ἀνακειμένοις ἑνδεκα·
 οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας,
 εἰς οὐρανοῦς,
 ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,
 ἐπικυρῶν τό κήρυγμα
 πλήθεσι τῶν σημείων.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον
σκιρτῶντες φιλοπάτορες
τοῦ Ἀβραάμ συνελθόντες
καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος
καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν
ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος
τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη
διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

[Ἔτερον ὅμοιον

Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν
τόν Ἄβελ, Σήθ καὶ τὸν Ἐνῶς
Ἐνώχ καὶ Νῶε, Ἀβραάμ
Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ
Μωσῆν, Ἰώβ καὶ Ἀαρών
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰησοῦν
Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε
Δαυΐδ καὶ τὸν Σολομῶντα.]

Τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ,
πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν,
σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ,
ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα,
συνανηρέθη μεθ' ἧς σε,
νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη,

προβάλλομαι Παναγία,
 πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα,
 ὅπως κολάσεως πάσης,
 ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων,
 τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δύο

1.

*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
 δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.*

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ παρέστης
 ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
 ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου
 τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.
 Καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου,
 ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

2.

*Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν
 ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·*

Κύριε, εἶ καὶ ὡς θνητόν ἐν μνημείῳ
 Ἰουδαῖοί Σε κατέθεντο,
 ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα
 στρατιῶταί Σε ἐφύλαττον
 καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν
 σφραγίδι ἐσφραγίσαντο.
 Ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες

ἀφ' ἄρσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Προπατόρων τρία
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά**

3.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
κατὰ τό πληθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.*

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν,
νῦν Προπατόρων μνήμην,
τελέσωμεν ὕμνοῦντες,
τὴν τούτων πολιτείαν,
δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

4.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.* 3

Ἐσβέσαν τοῦ πυρός,
τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες,
χορεύοντες ἐν μέσῳ
καμίνου καὶ ὕμνοῦντες,
Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

5.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.*

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς,
θηρσὶ συνφκισμένος,
Δανιὴλ ὁ Προφήτης,
ἀμέτοχος τῆς τούτων,
ἐδείκνυτο κακώσεως.

**Καί τοῦ Ἁγίου τρία
Ἦχος πλ. 6'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ**

6.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν,
λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα,
καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν,
διήγυσας προθύμως·
διὸ σε κατ' ἀξίαν,
ἀνευφήμοῦμεν Ἐλευθέριε.

7.

*Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφέ,
ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀδλήσει,
τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετήν,
ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον,
τέθεικας ὑπὸ πόδας,
τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

8.

*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Τοῖς ὄμβροισ τῶν αἱμάτων σου,
κατάρδυσσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα,
τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς,
καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας,

τὴν θείαν σου ἐκ πόθου,
καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα... Τῶν Προπατόρων

Ἦχος βαρὺς. Γερμανοῦ

Δεῦτε ἅπαντες,
πιστῶς πανηγυρίσωμεν,
τὴν ἐτήσιον μνήμην,
τῶν πρὸ νόμου Πατέρων,
Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῶ!
Τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν,
ἀξίως τιμήσωμεν!
Τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας,
τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
ὡς τῆς Τριάδος τύπον,
σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφήμησωμεν!
Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις
ἀσφαλῶς κατέχοντες,
μετὰ τοῦ Ἡσαΐου
μεγαλοφώνως βοήσωμεν!
«Ἴδού ἡ Παρθένος,
ἐν γαστρὶ λήψεται,
καὶ τέξεται Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ·
ὃ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

Καὶ νῦν

Υπερευλογημένη...

Δοξολογία μεγάλη

Σήμερον σωτηρία...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ β'

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγγχος,
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσεις τῶν παθῶν,
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τούς Προπάτορας ἐδικαίωσας,
τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν
προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν.
Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι,
ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν,
ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς,
ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα Σε.
Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον

Ἰερέων ποδῆρη κατακοσμούμενος,
καὶ αἱμάτων τοῖς ρεΐθροις ἐπισταζόμενος,
τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ
μάκαρ ἀνέδραμες,
Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν.
Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων,
τὴν μακαρίαν σου ἄδλησιν.

Τά ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον.

Ἦ Παρθένος σήμερον
τόν προαιώνιον Λόγον

Ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται
ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.

Χόρευε,
ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα·

Δόξασον
μετά Ἀγγέλων καί τῶν Ποιμένων,

Βουλευθέντα ἐποφθῆναι

Παιδίον νέον, τόν πρό αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁρθιοί!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
ὑπό τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καί ὑπό τῶν Χερουβεῖμ δοξολογούμενος
καί ὑπό πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σὴν καί ὁμοίωσιν

καί παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν
 καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
 καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου δυσιασθηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶντων ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγιάσον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός,
ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ (ΚΘ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ)

Κολ. 3,4-11

Ἡ Εὐαγγελική παραβολή πού διαβά-
ζεται σήμερα, δύο Κυριακές πρὶν ἀπὸ τὰ
Χριστούγεννα, στρέφει τὴν προσοχή μας
στὴν προθυμία μὲ τὴν ὁποῖαν ὀφείλομε νὰ
ἀφήσωμε κάθε ἄλλη ἀπασχόληση καὶ νὰ
τρέξωμε στό κάλεσμα τῆς σωτηρίας πού
μᾶς κάνει ὁ Θεός!

Ἡ Ἀποστολική περικοπή συμπληρώ-
νει τὴν ὑποχρέωσή μας νὰ τρέξωμε στό
Δεῖπνο, ἀλλὰ μὲ τό κατάλληλο ἔνδυμα!

Στό Μέγα Δεῖπνο τῆς Βασιλείας στό
ὁποῖο μᾶς καλεῖ ὁ Θεός, ὅπως λέει τό ση-
μερινό Εὐαγγέλιο, οἱ καλεσμένοι ἔχουν
ὑποχρέωση νὰ προσέλθουν μὲ τὴν κατά-
λληλη στολή. Αὐτὴ τὴ στολή πού ἀπαιτεῖ
ὁ Θεός, μᾶς τὴν παρουσιάζει ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος στὴν περικοπή ἀπὸ τὴν Πρὸς
Κολασσαεῖς ἐπιστολή του: Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ
Χριστός, τό ἔνδυμα πού μας δίδει στό Βά-
πτισμα. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδώσασθε!»

Ἡ περικοπή ἀνήκει στήν περίοδο τῶν μεθεόρτων τῶν Θεοφανείων, κατά τήν ὁποῖαν ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων γιά τή νέα ζωή τῶν ἀνθρώπων μετά τό Βάπτισμά τους. Ὅταν ἡ περικοπή διαβάζεται πρῖν ἀπό τά Χριστούγεννα, πρέπει νά προσεχθῇ ἡ ἔννοια τῆς φράσεως «Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ, ἡ ζωή ἡμῶν» Κολ. 3,4.

Ὅταν βαπτίστηκε κάθε Χριστιανός ἐνώθηκε μέ τόν Χριστό, φόρεσε ὡς ἐνδυμά του τόν «καινόν ἄνθρωπον» τόν Ἰησοῦν Χριστόν, μέ ἀποτέλεσμα νά ζῆ πλέον καί ὁ ἴδιος ὡς ἀνακαινισμένος καί νά διαμορφώνεται κατά τήν ἡθική ἐξέλιξή του σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Διδάσκει λοιπόν σήμερα τοὺς πιστοὺς ἡ Ἐκκλησία:

Νά ποιός εἶναι ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖον ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος! Νά γιατί ἐβαπτίστηκε στόν Ἰορδάνη ἀπό τόν Ἰωάννη! Γιά νά ἀνακαινίσῃ τή ζωή τῶν ἀνθρώπων· νά δείξῃ ποιός εἶναι ὁ τρόπος τῆς νέας ζωῆς, τόν ὁποῖον ὀφείλομε νά ἀκολουθοῦμε μετά τό Βάπτισμά μας.

Καί νά ποιὰ εἶναι ἡ νέα ζωή καί ἡ σημασία τοῦ Βαπτίσματός σας, Χριστιανοί, - ἐξηγεῖ ὁ Παῦλος. Νά ποιὰ εἶναι ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ πού ὀφείλετε νά δεῖξετε στή ζωή

σας: Νά νεκρώσετε τόν κακό άνθρωπο, νά τόν πετάξετε από πάνω σας και νά ντυθῆτε τόν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνακαινίζεται καί διαμορφώνεται κατά τήν εἰκόνα τοῦ Κτίστου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε τήν φανερώνη καί τήν κάνη γνωστή καί στούς ἄλλους. Ἔτσι πραγματοποιεῖται ἐπί γῆς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τό χριστιανικό Βάπτισμα ἀνακαινίζει τόν άνθρωπο. Στό Βάπτισμα πεθαίνει καί θάπτεται ὁ παλαιός ἄνθρωπος καί ἀνασταίνεται ὁ Καινούριος μαζί μέ τό Χριστό. Ἄλλη ὄψη, ἄλλη εἰκόνα τοῦ Βαπτίσματος εἶναι τό γδύσιμο τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός πού ἔρχεται νά βαπτισθῆ γδύνεται, ἀποβάλλει τόν παλαιό ἄνθρωπο, τόν κακό ἑαυτό του, καί ἐνδύεται τόν Ἰδιο τό Χριστό! Ἐνώνεται μαζί Του καί ζεῖ πιά τή δική Του, τοῦ Χριστοῦ τή ζωή. Φορεῖ τόν Χριστό ὡς ἐνδυμά Του. Αὐτό εἶναι τό «ἐνδυμα Γάμου πού ἀπαιτεῖ ὁ Δειπνοκλήτορας τῆς Βασιλείας τῆς παραβολῆς τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Ὁ ἄνθρωπος πού βαφτίζεται, πιστεύει καί ἀκολουθεῖ τό Χριστό καί συμμετέχει μυστικά στό θάνατο καί τήν Ἀνάστασή Του. Ἔτσι ἐνώνεται μέ τόν Χριστό καί μέ ὄλους τούς βαπτισθέντες πού ἔχουν γίνει μέλη τοῦ σώματός Του καί ἀπαρτίζεται τό

Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία. Μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ βαπτισθέντες πιστοί ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς, πλούτου, μορφώσεως, ἡλικίας, ἀποτελοῦν τόν Νέον Ἰσραήλ τῆς Χάριτος, τόν καινούργιο λαό τοῦ Θεοῦ. Ἀνάμεσα σ' αὐτό τό λαό δέν ὑπάρχει δοῦλος καί ἐλεύθερος, ἄνδρας καί γυναίκα, Ἕλληνας καί Βάρβαρος, Σαμαρείτης καί Ἰουδαῖος (Γαλ. 3,26-28 . Κολ. 3,9-11), ἀλλά οἱ πάντες εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ νέος Ἀδάμ, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ μία Νύμφη Του, «τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας». Ἔτσι πραγματοποιεῖται τό αἶτημα τό ὁποῖο συνεχῶς ζητοῦν ἀπό τόν Θεό οἱ Χριστιανοί μέ τήν Κυριακή Προσευχή, «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου».

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, λοιπόν, εἶναι ἤδη παροῦσα καί βιώνεται μυστικά ἀπό τούς πιστούς μέ τήν καινούργια, τήν ἀγία ζωή τους. Θά τήν ἀπολαύσουν ὅμως τέλεια ὅταν φανερωθῇ ὁ Χριστός στή Β' Παρουσία Του, τήν ὁποίαν προσδοκοῦν οἱ πιστοί σέ ὅλη τή ζωή τους.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἦμνος τριῶν παιδῶν

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπί πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν.
(Δανιήλ γ')

**Πρός Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα.**

Ἀδελφοί

- 4 ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν,
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν Αὐτῷ
φανερωθήσεσθε, ἐν δόξῃ.
Ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ἀληθινή
ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε κι σεῖς, στήν
παρουσία Του, θά φανερωθῆτε μαζί Του
δοξασμένοι.
- 5 **Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν**
τά ἐπί τῆς γῆς,
Ἀπονεκρώστε, λοιπόν, ὅ,τι σᾶς συνδέει
μέ τό ἁμαρτωλό παρελθόν,
πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
τὴν πορνεία, τὴν ἡθικὴ ἀκαθαρσία, τό
πάθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν,
τὴν κακὴ ἐπιθυμία
καὶ τὴν πλεονεξίαν,
ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία,
καὶ τὴν πλεονεξία, πού εἶναι
εἰδωλολατρία,
- 6 **δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ**
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας,
γιὰ ὅλα αὐτὰ θά πέση ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
πάνω σ' ἐκείνους πού δέ θέλουν νά πι-
στέψουν,

- 7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε,
ὅτε ἐζήτητε ἐν αὐτοῖς·
σ' αὐτούς ἀνήκατε ἄλλοτε κι ἐσεῖς ὅταν
αὐτά τὰ πάθη δυνάστευαν τή ζωή σας
- 8 νυνὶ δέ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα,
τώρα ὅμως πεταῖξτε τα ὅλα αὐτά ἀπὸ
πάνω σας
ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν,
αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·
τήν ὀργή, τό θυμό, τήν πονηριά, τήν
κακολογία καὶ τήν αἰσχρολογία·
- 9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,
μὴ λέτε ψέματα ὁ ἓνας στὸν ἄλλο,
ἀπεκδυσάμενοι
τόν παλαιόν ἄνθρωπον
σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ
ἀφοῦ βγάλατε ἀπὸ πάνω σας τὸν παλιὸ
ἁμαρτωλὸ ἑαυτὸ σας μέ τίς συνήθειές
του
- 10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον
τόν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν
κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,
καὶ ντυθήκατε τὸν καινούριο ἄνθρωπο
πού ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μέ
τήν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του ὥστε μέ
τή νέα ζωή του νά φτάση στήν τέλεια
γνώση τοῦ Θεοῦ,
- 11 ὅπου οὐκ ἐνὶ Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος,
ὅπου σ' αὐτή τή νέα κατάστασι
δέν ὑπάρχουν πιά ἐθνικοὶ καὶ Ἰουδαῖοι

περιτομή και ἀκροβυστία,
 περιτμημένοι κι ἀπερίτμητοι,
 βάρβαρος, Σκύθης,
 βάρβαροι, Σκύθες,
 δούλος, ἐλεύθερος,
 δούλοι, ἐλεύθεροι·
 ἀλλά τά πάντα και ἐν πᾶσι Χριστός.
 ἀλλά ὅλα, ἐθνικότητα, καταγωγή,
 ἀξίωμα, τά πάντα εἶναι τοῦ Χριστοῦ και
 σέ ὅλους τούς πιστούς εἶναι ὁ Χριστός.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ'. Ψαλμός 98.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Εξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί Σου
 τῷ μεγάλῳ
 ὅτι φοβερόν και ἅγιόν ἐστιν.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν
 και προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
 τῶν ποδῶν Αὐτοῦ
 ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Μωϋσῆς και Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν Αὐτοῦ
 και Σαμουήλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
 τό ὄνομα Αὐτοῦ.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Επεκαλοῦντο τόν Κύριον
 και Αὐτός ἐπήκουσεν αὐτῶν,
 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 115.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
Αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

**Πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.**

1,8-18

Τέκνον Τιμόθεε,
 Παιδί μου, Τιμόθεε,
 8 μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς
 τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 νά μή ντραπῆς τῆ μαρτυρία ὑπὲρ τοῦ
 Κυρίου μας,
 μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον Αὐτοῦ,
 οὔτε ἐμένα τὸ φυλακισμένο Του,
 ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ
 ἀλλὰ κακοπάθησε καὶ σύ γιὰ τὸ
 Εὐαγγέλιο
 κατὰ δύναμιν Θεοῦ,
 μέ τῆ δύναμη τοῦ Θεοῦ
 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς
 καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία,
 ὁ Ὅποῖος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς κάλεσε μέ
 κλήση ἁγία,
 οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν,
 ὄχι ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἔργων μας,
 ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν,

- ἀλλά κατά τή δική Του πρόθεση καί
 χάρη,
 τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 πρὸ χρόνων αἰωνίων,
 ἣ ὁποία δόθηκε σέ μᾶς πρὶν ἀπό ὅλους
 τούς αἰῶνες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
 διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 φανερώθηκε δέ τώρα μέ τήν ἐμφάνιση
 τοῦ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον,
 ὁ ὅποιος κατάργησε τό θάνατο
 φωτίσαντος δὲ ζωῆν καί ἀφθαρσίαν
 διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
 καί ἔφερε στό φῶς ζωή καί ἀφθαρσία
 διὰ τοῦ Εὐαγγελίου
- 11 εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καί ἀπόστολος
 καί διδάσκαλος ἐθνῶν.
 γιά τό ὅποιο μοῦ ἀνατέθηκε νά εἶμαι
 κήρυκας καί ἀπόστολος καί διδάσκαλος
 τῶν ἐθνικῶν.
- 12 Δι' ἣν αἰτίαν καί ταῦτα πάσχω,
 Αὐτή εἶναι ἡ αἰτία πού ὑποφέρω αὐτά
 τά παθήματα
 ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι·
 οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα,
 ἀλλά δέ ντρέπομαι, διότι ξέρω Ἐκεῖνον
 στόν Ὅποιο ἔχω πιστέψει
 καί πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι

καί εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατός
 τήν παραθήκην μου φυλάξαι
 εἰς ἐκείνην τήν ἡμέραν·
 νά φυλάξῃ αὐτό πού Τοῦ ἐμπιστεύθηκα,
 ἕως ἐκείνη τήν ἡμέρα.

- 13 ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγαινόντων λόγων
 Ἔχε ὡς ὑπόδειγμα ὑγιῶν διδασκαλιῶν
 ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας,
 ἐκεῖνα πού ἄκουσες ἀπό μένα
 ἐν πίστει καί ἀγάπῃ
 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη πού ἔχομε
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

- 14 τήν καλήν παραθήκην φύλαξον
 δια Πνεύματος Ἁγίου
 τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
 Φύλαξε μέ τό Ἅγιο τό Πνεῦμα πού
 κατοικεῖ μέσα μας τό καλό πού σου ἔχει
 ἐμπιστευθεῖ ὁ Θεός.

- 15 Οἶδας τοῦτο,
 Γνωρίζεις ὅτι
 ὅτι ἀπεστράφησάν με
 πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 ὅλοι, πού ἦσαν στήν Ἀσία, μέ ἄφησαν
 ὧν ἐστί Φύγελλος καί Ἐρμογένης.
 μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος
 καί ὁ Ἐρμογένης.

- 16 Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος
 τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ,

Μακάρι ὁ Κύριος νά δώσῃ ἔλεος στήν
 οἰκογένεια τοῦ Ὁνησιφόρου,
 ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε
 γιατί συχνά μέ ἀνακούφισε
 καί τήν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη,
 καί δέν ντράπηκε τήν ἀλυσίδα μου,
 17 ἀλλά γενόμενος ἐν Ρώμῃ
 ἀλλά ὅταν ἦλθε στή Ρώμῃ
 σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καί εὔρε·
 μέ ἀναζήτησε μέ ζῆλο καί μέ βρῆκε,
 18 δῶῃ αὐτῷ Κύριος
 εὔρεῖν ἔλεος παρά Κυρίου
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
 μακάρι ὁ Κύριος νά τόν ἀξιῶσῃ νά βρῆ
 ἔλεος ἀπό τόν Κύριο κατὰ τήν ἡμέρα
 ἐκείνη·
 καί ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε,
 καί τό πόσες ὑπηρεσίες προσέφερε στήν
 Ἔφεσο,
 βέλτιον σύ γινώσκεις.
 ἐσύ τό γνωρίζεις καλύτερα.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 φιλάνθρωπε Δέσποτα,
 τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
 Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,

Δέσποτα φιλάνθρωπε,
 τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς
 καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
 διάνοιξον
 εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμά-
 των κατανόησιν.

κι ἄνοιξε διάπλατα
 τοῦ νοῦ μας τά μάτια,
 γιά νά κατανοήσωμε
 τά εὐαγγελικά Σου κηρύγματα.

Ἐνθες ἡμῖν

καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φό-
 βον,

Φύτεψε μέσα μας ἀκόμη
 τό φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,
 ἵνα, τάς σαρκικός ἐπιθυμίας
 πάσας καταπατήσαντες
 πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,
 πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τήν Σήν
 καί φρονουῦντες καί πράττοντες.

ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες νά
 καταπατήσωμε, γιά νά ζήσωμε ζωή
 πνευματική, καί ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν
 Ἐσένα νά φρονοῦμε καί νά πράττωμε.

Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
 τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
 καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ

καὶ ζωοποιῶ Σου Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γιατί Ἐσύ ἴσαι πού φωτίζεις
 τὰ σώματα καὶ τίς ψυχές μας,
 Θεέ μας Χριστέ, καὶ σέ Σένα ἀναφέρομε
 τῇ δόξᾳ, καθὼς καὶ στόν Πατέρα Σου
 τόν ἄναρχο καὶ στό συνάναρχο καὶ συ-
 ναῖδιο καὶ ζωοποιό Σου Πνεῦμα, τώρα
 καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

**ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
 ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ
 (ΙΑ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ)**

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, 14,16-24.

«Ἡ παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου».

16 **Εἶπεν ὁ Κύριος**

τὴν παραβολὴν ταύτην

Ὁ Κύριος ἐδίδαξε αὐτὴν τὴν παραβολήν·
 ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα,
 καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

Ἕνας ἄνθρωπος ἔκανε ἓνα Μεγάλο

Δεῖπνο καὶ κάλεσε πολλούς στό τραπέζι.

17 **καὶ ἀπέστειλε τόν δοῦλον αὐτοῦ**

τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου

εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·

ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

Ἔστειλε λοιπόν τό δοῦλο του, ὅταν ἦλθε

ἡ ὥρα τοῦ Δείπνου, νά πῆ στοὺς καλε-

σμένους: ἔλατε γιατί ἤδη εἶναι ὅλα
ἔτοιμα!

- 18 **Καί ἤρξαντο ἀπό μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάντες.**

Τότε ἄρχισαν ὅλοι, μέ τόν ἴδιο τρόπο,
νά ἀρνοῦνται τήν πρόσκληση.

Ἦ ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ·

Ἀγρόν ἡγόρασα

καί ἔχω ἀνάγκη ἐξελθεῖν

καί ἰδεῖν αὐτόν·

ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Ἦ ὁ πρῶτος δικαιολογήθηκε λέγοντάς

του· Ἀγόρασα ἓνα χωράφι καί πρέπει νά

πάω νά τό δῶ· σέ παρακαλῶ δικαιολό-

γησέ με.

- 19 **Καί ἕτερος εἶπε·**

Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε,

καί πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·

ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Ἦ ἄλλος ἀπάντησε· Ἀγόρασα πέντε ζευ-

γάρια βόδια, πρέπει νά πάω νά τά δοκι-

μάσω· σέ παρακαλῶ δικαιολόγησέ με.

- 20 **Καί ἕτερος εἶπε·**

γυναῖκα ἔγημα,

καί διά τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

Καί ἓνας ἄλλος ἀπάντησε· πρόσφατα

ἔκανα τό γάμο μου, καί γι' αὐτό δέν

μπορῶ νά ἔλθω στό τραπέζι.

- 21 **Καί παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα.**

Γύρισε τότε ὁ δούλος ἐκεῖνος καί
ἀνακοίνωσε στόν κύριό του ὅλα αὐτά.

Τότε ὀργισθεῖς ὁ οἰκοδεσπότης,
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·

-Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας
καί ῥύμας τῆς πόλεως
καί τούς πτωχοὺς καί ἀναπήρους
καί χωλοὺς καί τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

Ὀργισμένος τότε ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε
στό δούλο του·

Φύγε καί πήγαινε γρήγορα στίς
πλατεῖες καί στοὺς δρόμους τῆς πόλης
καί τούς φτωχοὺς, τούς ἀνάπηρους, τούς
κουτσούς καί τούς τυφλοὺς φέρ' τους
ἐδῶ μέσα.

22 Καί εἶπεν ὁ δούλος·

- Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας
καί ἔτι τόπος ἐστί.

Καί ἀφού ἔκανε αὐτό ὁ δούλος εἶπε: Κύ-
ριε, ἔγινε ὅπως διέταξες καί ὑπάρχει
ἀκόμη χώρος.

23 Καί εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τόν δούλον·

-Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καί φραγμοὺς
καί ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γάρ ὑμῖν

ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων
γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου.

Καί εἶπε πάλι ὁ κύριος στό δοῦλο του:
 Ἔβγα στούς δρόμους καί στά περάσματα
 καί ἀνάγκασε ὅσους βρεῖς νά ἔλθουν, γιά
 νά γεμίση τό σπίτι μου. Καί σᾶς βεβαι-
 ὶνω πώς κανεῖς ἀπό αὐτούς πού εἶχα
 καλέσει δέν θά δοκιμάση τό Δεῖπνο μου.

**Πολλοί γάρ εἰσι κλητοί,
 ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί.**

Γιατί οἱ καλεσμένοι εἶναι πολλοί,
 μά οἱ ἐκλεκτοί λίγοι.

Σχόλια

στήν Παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου
 τοῦ Θεοῦ σημαίνει τήν ἔναρξη τῆς Βασι-
 λείας τῶν Οὐρανῶν. Ἦλθεν ὁ Βασιλεύς
 τῆς δόξης Χριστός ἐπί γῆς! «Ἠγγικεν ἡ
 Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Στό Δεῖπνο τῆς
 Βασιλείας Του ἦλθε ὁ Χριστός νά καλέση
 ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ποιά στάση παίρ-
 νουν ὅμως οἱ ἀνθρωποι ἀπέναντι στό Χρι-
 στό πού τούς καλεῖ; Οἱ περισσότεροι δέν ἀ-
 ποδέχονται τό κάλεσμα.

Ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων ἡ παραβο-
 λή ἀναγινωσκόμενη στήν Ἐκκλησία, μᾶς
 δίδει ἀκριβῶς αὐτό τό μήνυμα: Ὅτι ὁ Χρι-
 στός ἦλθε νά στρώση ἐπί τῆς γῆς μέσα
 στήν Ἐκκλησία Του, τό μέγα Δεῖπνο τῆς
 Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί νά καλέση ὅλους
 τούς ἀνθρώπους σ' ἓνα συμπόσιο χαρᾶς καί

κοινωνίας μέ τούς Ἀγγέλους. Ἐνῶ ὅμως καλεῖ ὅλους, θέτει ὄρον εἰσόδου τό «ἐνδύμα» τῆς Βασιλείας μᾶς θέλει ἐκλεκτούς. Ἐμεῖς τί θά κάνουμε; Θά τρέξω- με στήν ἀπόλαυση τῆς θείας ζωῆς τῆς Βασιλείας Του, ἢ ἀπασχολημένοι μέ τά γήϊ- να θά Τόν παρακαλέσωμε νά μᾶς ἀφήση ἡσυχους γιά νά κοιτάξωμε τή δουλειά μας;

Τήν ἴδια παραβολή, μέ ἐλαφρές παραλ- λαγές, παραθέτει καί ὁ Ματθαῖος στό κεφ. 22,1-10 καί εἶναι καλό νά μελετηθοῦν σέ συνδυασμό τά δύο κείμενα. Ἡ Ἐκκλησία πῆρε τόν τελευταῖο στίχο (15) ἀπό τό Ματθαῖο ὡς κατακλειδα στήν περικοπή τοῦ Λουκᾶ, πού διαβάζεται σήμερα.

[Σημείωση γιά μελέτη: Σύμφωνα μέ κάποιους πίνακες κατανομῆς τῶν περικοπῶν, ἡ εὐαγγελική περικοπή τῆς ΙΑ΄ Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ συνδέεται μέ τόν Ἀπόστολο τῆς ΚΗ΄ (28^{ης}) Κυριακῆς, Κολ. 1,12-18. Σέ παλαιότερους πίνακες, ὅμως, ὁ Ἀπόστολος αὐτός συνόδευε τήν εὐαγγελική περικοπή τῆς «ΙΒ΄ τοῦ Λουκᾶ» μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν πού ἀκολουθεῖ πάν- τοτε τήν Κυριακή μετά τά Φῶτα, ἐπειδή περι- λαμβάνει ὑπαινιγμούς τῶν Θεοφανείων καί ἀπο- τελεῖ κατά κάποιο τρόπο συνέχεια τῆς ἑορτῆς. Βλ. Κυριακοδρόμιο π. Κ.Π.]

**Ύμνολογικό σχόλιο
στό 2ο Κεφάλαιο
τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ
Ἦχος δ΄.**

(Εἰρμός τῆς 9΄ ὁδῆς
τοῦ ἀναστάσιμου Κανόνα τοῦ ἤχου)

Λίθος ἀχειρόκτητος ὄρους
ἐξ ἀλαξεύτου Σου, Παρθένε,
ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστός
συνάψας τάς διεστώσας φύσεις·
διό ἐπαγγελοίμενοι
Σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

**Ύμνολογικό σχόλιο στό 6^ο Κεφάλαιο
τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ
Ἦχος δ΄**

Εἰρμός τῆς 9΄ ὁδῆς

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ
λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξεν!
Πυρός δέ δύναμιν ἔσβησαν
ἀρετήν περιζωσάμενοι
οἱ εὐσεβείας ἐρασταί
Παῖδες κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε πάντα
τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος 6΄.

Μεγάλα τά τῆς πίστεως κατορθώματα!
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλόγος,
ὡς ἐπί ὕδατος ἀναπαύσεως,
οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο·

καί ὁ Προφήτης Δανιήλ
 λεόντων ποιμήν
 ὡς προβάτων ἐδείκνυτο.
 Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
 Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς

Εἰ βούλει λέγε τό προεόρτιον (20 Δεκ.).

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου, Βηθλεέμ
 ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
 Εὐτρεπίζου, Ἐφραθᾶ,
 ὅτι τό ξύλον τῆς ζωῆς
 ἐν τῷ σπηλαίῳ
 ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου.
 Παράδεισος καί γάρ ἡ ἐκείνης γαστήρ
 ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τό θεῖον φυτόν,
 ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν,
 οὐχί δέ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα.
 Χριστός γεννᾶται τήν πρίν πεσοῦσαν
 ἀναστήσων εἰκόνα.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α'

Ἀνατολίου. (20 Δεκ.)

Προεορτάσωμεν, λαοί,
 Χριστοῦ τά Γενέθλια·
 καί ἐπάραντες τόν νοῦν
 ἐπί τήν Βηθλεέμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ
 καί κατίδωμεν τήν Παρθένον,
 τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς,

ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ
 τόν τῶν ὄλων Κύριον καί Θεόν ἡμῶν.
 Οὐ Ἰωσήφ κατιδῶν
 τῶν θαυμάτων τό μέγεθος,
 ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν,
 ὡς βρέφος σπαργανούμενον·
 ὑπενόει δέ ἐκ τῶν πραγμάτων
 Θεόν εἶναι ἀληθινόν,
 τόν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τό μέγα ἔλεος.

4. Ἀνατολίου. (20 Δεκ.)

Προσεορτάσωμεν, λαοί,
 Χριστοῦ τά Γενέθλια·
 καί ἐπάραντες τόν νοῦν
 ἐπί τήν Βηθλεέμ. ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ
 καί κατίδωμεν τό ἐν Σπηλαίῳ
 μέγα μυστήριον.

Ἦνοικται γάρ ἡ Ἐδέμ
 ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου,
 ὑπάρχοντος τελείου τοῦ Αὐτοῦ
 ἐν Θεότητι καί ἀνθρωπότητι.
 Διό κράζωμεν·
 ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος,
 ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱός ὁ σαρκωθεῖς·
 ἅγιος Ἀθάνατος, τό παράκλητον Πνεῦμα.
 Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

Ἦχος γ΄

Τῆς Γ΄ Ὁρας τῶν Χριστουγέννων

Τωσήφ, εἶπε ἡμῖν,
 πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην,
 ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
 Ἐγὼ φησί, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας
 καὶ χρηματισθεῖς ὑπὸ Ἀγγέλου,
 πέπεισμαι,
 ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως·
 Οὐ εἰς προσκύνησιν
 Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι
 σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες.
 Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα Σοι.

Τῆς Α΄ Ὁρας τῶν Χριστουγέννων

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις
 πληρωθῆναι ἐπείγεται
 μυστικῶς ἡ φάσκουσα·
 καὶ σύ, Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα,
 οὐδαμῶς ὑπάρχεις
 ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι
 προευτρεπίζουσα τό Σπήλαιον·
 ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται
 ἡγούμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκός
 ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστός ὁ Θεός,
 Ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 τὸν νέον Ἰσραήλ.
 Δῶμεν Αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Γερμανοῦ.

Κυριακή Προπατόρων

Τῶν Προπατόρων τό σύστημα
οἱ φιλέορτοι δεῦτε ψαλμικῶς εὐφήμησωμεν·
Ἄδάμ. τόν Προπάτορα,
Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ,
Ἄβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ·
μετά νόμον Μωϋσῆν καί Ἄαρών,
Ἰησοῦν, Σαμουήλ καί Δαυΐδ·
μεθ' ὧν τόν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν
Ἰεζεκιήλ καί Δανιήλ
καί τούς δώδεκα ἅμα
Ἡλιοῦ, Ἐλισσαῖον καί τούς ἅπαντας·
Ζαχαρίαν καί τόν Βαπτιστήν
καί τούς κηρύξαντας Χριστόν,
τήν ζωήν καί ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἦχος πλ β'

(Δανιήλ κεφ. 2)

Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν,
λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα
θεωρήσας σε, Κύριε,
βρέφος ἄνευ σπορᾶς τεχθέντα προηγόρευσε
Σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον,
τόν ἀναλλοίωτον Θεόν
καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Υμνήσωμεν, πιστοί,
τούς Προπάτορας πάντας

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ γῆς ὁραθέντος
δοξάζοντες ἐν ἄσμασι
τὸν αὐτοῦς θαυμαστώσαντα,
ὡς τὴν ἔλευσιν,
προεκτυπώσαντας τούτου
καὶ τὴν γέννησιν
τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως
τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

**ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Άγγαίου προφήτου (+500 π. Χ),
Μοδέστου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων (†
634).

Θεοφανούς Βασιλίσσης († 894)

ΤΡΙΤΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Δανιήλ τοῦ Προφήτου
καί τῶν Τριῶν Παίδων
τῶν ἐν Βαβυλῶνι

Ἀνανίου, Ἀζαρίου καί Μισαήλ.
Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ,
τοῦ ἐν Ζακύνθῳ († 1624)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου
(† 107)

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου
Ἦχος δ'**

Καὶ τρόπων μέτοχος,
καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,
τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε,
εἰς θεωρίας ἐπίβασιν
διὰ τοῦτο τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας ὀρδοτομῶν,
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος,
Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τό Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα «Ο Εὐαγγελιστής Μάρκος» σᾶς ἀπευθύνει πρόσκληση γνωριμίας καί συνεργασίας καί περιμένει τήν ἐπίσκεψή σας.

Τό ἔργο τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται:

στό θέλημα καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, στήν ἀγάπη καί τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν φίλων του, στήν ἐνεργό συμπαράσταση τῶν συνδρομητῶν καί τῶν συνεργατῶν του. Ὑπέρ αὐτῶν ἀναπέμπονται καθημερινά εὐχαριστήριες εὐχές καί δεήσεις.

Ὅσοι θέλουν νά συνδράμουν, μποροῦν νά στέλνουν τή συνδρομή ἢ τή δωρεά τους μέ ταχυδρομική ἐπιταγή στή διεύθυνση:

*Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα
«Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος»
Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 57001
Θέρμη Θεσσαλονίκης*

Μποροῦν ἐπίσης νά κάμουν κατάθεση στούς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ Ἰδρύματος:

στήν Ἐθνική Τράπεζα: 863/001512-13
(IBAN: GR97 0110 8630 0000 8630 0151 213)

στή Eurobank: 0026.0336.77.0200822241
(IBAN: GR2602603360000770200822241)

στήν Τράπεζα Πειραιῶς: 5233-020163-600
(IBAN: GR59 0172 2330 0052 3302 0163 600)

Ὁ δωρητής μπορεῖ νά στείλῃ στό Ἰδρυμα ἀντίγραφο τῆς ἀποδείξεως τῆς καταθέσεως στήν Τράπεζα, γιά νά τοῦ ἀποσταλῇ ἡ ἀπόδειξη.